

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
29 січня 2014 р., середа**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Дивовижна Рада Юлія Лучик, «День».....3

Поки ж ці дії виконуються в дещо вповільненому варіанті, парламентські журналісти вирішили нагадати регіоналам про їхню власну відповідальність за нинішню ситуацію в країні. Перед початком засідання ВРУ всі регіонали та комуністи, які в «ручному» режимі проголосували за «диктаторські» закони 16 січня, отримали листівки з надписом: «Зупиніть насилля, скасуйте диктатуру, почуйте людей!».

Верховна Рада йде шляхом мирного врегулювання протистояння Анна Шевченко, "Голос України".....5

Партія регіонів прийняла рішення про вільне голосування щодо скасування законів, прийнятих 16 січня. Про це в кулуарах парламенту повідомив один із речників фракції регіоналів В.Олійник. Водночас він спрогнозував, що в сесійній залі знайдеться вдосталь голосів, щоб підтримати скасування так званих дискримінаційних законів, хоча й сам не голосуватиме за скасування скандальних законів.

Власть и оппозиция пришли к компромиссу Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)7

Вчера Верховная Рада сделала первый шаг к урегулированию политического кризиса в стране. Парламент отменил 9 из 12 принятых 16 января скандальных законов, на чем настаивала оппозиция. Впрочем, достижения сторон этим и ограничились. За день большинство и оппозиция не смогли согласовать детали законопроекта об амнистии участников акций протеста и создать временную специальную комиссию по внесению изменений в Конституцию.

Олег Царев: «Идею федерализации внесем в Конституцию» «The Kiev Times».....8

"Создаются альтернативные исполкомы в западных областях, и на это нужно как-то реагировать. Если западные области хотят больше полномочий, то наверное, в этом направлении стоит двигаться. Мы видим, что едва ли каждый выбор у нас выливается чуть ли не в силовое противостояние: Запад — Восток. А движение вперед всегда начинается тогда, когда признаются определенные вещи".

Войска к бою Алексей Барановский, Наталья Непряхина, "КоммерсантЪ" (Украина)9

В повестке дня сегодняшнего заседания Кабинета министров запланировано рассмотрение изменений в закон "О внутренних войсках МВД". Соответствующий законопроект разработан МВД и предполагает расширение полномочий внутренних войск. В частности, бойцы ВВ получают право применять огнестрельное оружие для ликвидации массовых беспорядков и незаконных военизированных формирований. Впрочем, в Партии регионов полагают, что такой закон не будет принят, поскольку он может вызвать новое обострение в обществе.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Роман Кошулинський: «Конституція 2004-го року далеко не ідеальна»	
<i>Главком</i>	10

Попри перші позитивні кроки недовіра учасників перемовин один до одного така велика, що говорити про те, що є певна дорожня карта досягнення компромісу поки що зарано. Віце-спікер Р.Кошулинський в очікуванні нових перемовин в кабінеті спікера В.Рибачака розповів, чому не варто дуже радіти поступкам від Банкової.

Урегулювання: парламентський аспект <i>Обозреватель</i>	12
--	-----------

В чем проблема амнистии? Ну, хотя бы в том, что глава фракции ПР А.Ефремов намекнул в интервью журналистам, что пока протестующие не покинут улицы и не освободят захваченные здания, никакой амнистии не будет. Разумеется, никто на Майдане такого условия выполнять не станет.

"Парламентское примирение": уступки Януковича и маневры оппозиции	
<i>Inpress.ua</i>	14

Со стороны создается впечатление, что Президент Янукович пошел на своеобразный аналог Брестского мира, когда перемирие было добыто любой ценой, лишь бы была небольшая передышка. Однако давайте посмотрим, чего добился Президент...

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: «Автомайдан: peace enforcement по-бандитськи»	
<i>pravda.com.ua</i>	16

Автомайдан став чи не найголовнішою мішенню для бандитів. Найперше, полюють за лідерами: Коба був змушений емігрувати, аби лишитися живим; Булатова не можемо знайти вже сьомий день поспіль; Хаджинова кинули за ґрати; у Пояркова відібрали водійські права; за моїм сином полюють постійно...

Леся Оробець: «На даний момент ніяких поступок Януковичем не зроблено»	
<i>facebook</i>	17

Я закликаю західних дипломатів, журналістів та громадськість не екстраполювати демократичні реалії на сучасну Україну і оцінювати реальні вчинки Януковича, а не трюки, розраховані на західного глядача.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Верховная Рада отменила девять скандальных законов <i>Интер, Подробности</i> ...	18
---	-----------

Регіоналів чомусь дуже образили фото побитих журналістів <i>5 канал, Час новин</i> ...	21
---	-----------

Позачергове засідання Верховної Ради продовжиться в середу <i>УТ-1, Підсумки дня</i>	21
---	-----------

Гості у студії: народні депутати Сергій Гриневецький, В'ячеслав Кириленко, Віктор Чумак, Володимир Бондаренко, Ігор Швайка, Павло Розенко, Володимир Литвин <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	23
---	-----------

Дивовижна Рада

Юлія Лучик, «День»

Учорашнє засідання Верховної Ради почалося із несподіваної новини: Азаров подав у відставку. Прем'єр-міністр, за звільнення якого парламентській опозиції вже не раз не вистачало необхідної кількості голосів, вирішив самостійно скласти повноваження. Опозиціонери назвали такий крок запізнілим, депутати від Партії регіонів, пафосно, — мало не героїчним вчинком. Мовляв, Микола Янович «пожертвував своєю посадою заради миру в країні». Натомість джерела в ПР повідомляють, що пенсіонер Азаров просто вирішив красиво піти з посади Прем'єр-міністра країни і, за дорученням Президента, не дочекавшись голосування в Раді, самостійно написав заяву з проханням про відставку. «Азарова ще до подій на Майдані мали знімати. Так що «не велика втрата», — діляться регіонали.

Пізніше стало відомо, що Віктор Янукович прохання Миколи Азарова таки задовольнив. Хоча ще вранці опозиція заявляла, що допоки Президент не підпише заяву Азарова, говорити про переформатування уряду поки зарано.

Після двогодинної перерви та консультацій лідерів парламентських фракцій у кабінеті спікера Рибачака Рада врешті запрацювала. На цей раз більш продуктивно. 9 із 12 «диктаторських» законів від 16 січня ВРУ скасувала. За відповідне рішення без попереднього обговорення проголосували 361 народний обранець. Регіонали Колесніченко та Царьов проголосували «проти». «Не голосували» майже два десятки їхніх колег по фракції та фракція комуністів у повному складі.

На запитання, чому КПУ не голосувала, один із комуністів, який побажав залишитись інкогніто, відповів, «тому що закони 16 грудня є європейськими». «Якщо у Європі є «хороший» закон, то чому б і його не перенести в українські реалії?» — бідкався депутат. З уст комуніста такі слова звучали, м'яко кажучи, сюрреалістично. КПУ, виявляється, теж хоче Європи в Україні. Щоправда, в далеко не найкращій її інтерпретації.

«Скасування законів від 16 січня — це лише перший крок, і я його дуже вітаю, — розповідав депутат від ПР Анатолій Кінах. — Далі потрібно прийняти закон про амністію, в якому чітко сформулювати відповідальність усіх сторін, а також виступити з вимогою переформатування уряду. Треба, щоб уряд працював в інтересах держави, а не представляв інтереси політико-фінансових груп. Це — пакет, який уможливить варіант мирного виходу з суспільно-політичної кризи в країні».

Натомість ударівець Павло Розенко пояснив, що поле для досягнення компромісу та ведення діалогу між владою та суспільством (в тому числі, опозицією) нині широке. «Ми сьогодні не є владою. Питання уряду, скасування законів та амністію — лише декілька з пакету 15 вимог, які українців висувають до Януковича. Суспільство чекає конкретних дій».

Поки ж ці дії виконуються в дещо вповільненому варіанті, парламентські журналісти вирішили нагадати регіоналам про їхню власну відповідальність за нинішню ситуацію в країні. Перед початком засідання ВРУ всі регіонали та комуністи, які в «ручному» режимі проголосували за «диктаторські» закони 16 січня, отримали листівки з надписом: «Зупиніть насилля, скасуйте диктатуру, почуйте людей!».

«Спостерігаю, як жваво, але невесело вони обговорюють цю поліграфію в залі. Їм неприємно бачити свої обличчя в прив'язці до людських смертей, — пише на своєму блозі на УП народний депутат від «Батьківщини» Андрій Пишний. —...Партійна дисципліна, скажете. Цього разу не пройде! Головою думати треба і бути готовим відповідати за власні рішення. Тож — до відповідальності!»

Схоже, окремі регіонали заклик брати відповідальність на себе таки прийняли. За інформацією «Дня», багато депутатів від ПР відмовилися в подальшому брати участь у ймовірному голосуванні «руками». Днями відповідний законопроект у ВРУ зареєстрував

позафракційний депутат Сергій Міщенко. Однак, як стверджують джерела «Дня» в ПР, таке рішення діятиме доти, доки хтось «зверху» не вирішить по-іншому. Наразі ж завдання-мінімум як для влади, так і для опозиції — знайти шлях мирного виведення країни з кризи. Бажано, максимально швидко.

КОМЕНТАРІ

Костянтин Матвієнко, експерт корпорації стратегічного консалтингу «Гардарика»:

— У мене дуже стриманий оптимізм. Позитивом є те, що парламенту вдалося повернутися в законодавче річище, тобто закони знову ухвалюються за процедурою, а не так, як вони ухвалювалися 16 січня. Усе інше... Відставка уряду Азарова — це ще вилами по воді. Також це стосується скасування законів від 16 січня, які ще має підписати Президент. Потім абсолютно дикунська ситуація, яка пов'язує закон про амністію зі звільненнями площ і адмінбудинків. Це означає, що протестувальників кидали до буцегарень як заручників. Публічне визнання «владою» цього факту говорить про те, що питання винуватості чи не винуватості громадян у «злочинах», які їм інкримінуються, не є критерієм при обранні для них запобіжних заходів.

Мирослав Маринович, правозахисник, публіцист, релігієзнавець:

— Після учорашнього засідання парламенту можна зробити висновок: якщо раніше тактикою Януковича та Партії регіонів було — не йти на жодні поступки, то зараз обрано іншу тактику — маленькими відкупними поступками врятувати головне — свою владу. Це для мене дуже небезпечно: якщо ми залишимо при владі цю команду — вона через місяць або тиждень після завершення Майдану розпочне великі репресії. Я остаточно втратив будь-яку довіру до нинішньої влади, до її слів, декларацій. Вона мусить піти. Для цього Майдан має твердо стояти й дати чітко зрозуміти, що «как котят» їх вже не розведуть. Маю надію не стільки на лідерів опозиції, скільки на сам Майдан, який дуже добре розуміє природу цієї влади. Він на легенькі поступки не піде.

Олексій Панич, філософ, культуролог, перекладач:

— Мої перші враження від подій сьогоднішнього дня:

1. Ми не лише зупинилися на краю над прірвою масового кровопролиття, а й зробили маленький крок назад від краю. Але зрозуміло, що це лише початок.

2. Переухвалення чотирьох законів — очевидний плід політичного компромісу і також певний сигнал тій частині наших співгромадян, які болісно переживають процес руйнування радянської спадщини. Загалом їх також можна і треба зрозуміти, бо очевидно, що крім політичного компромісу безумовно треба якось виходити і на широкий суспільний компроміс. Щоб сказати щось докладніше, треба аналізувати тексти законів.

3. В ситуації є ще чимало загроз. І підпису Президента під сьогоднішніми рішеннями ще немає, і репресивний апарат продовжує працювати. Десь позначилися тріщини у владі (фактичний бунт у фракції ПР), а десь — тріщини у суспільстві (полювання в Донецьку на фанатів, які підтримали Євромайдан). Але найбільша проблема зараз така: всі вже розуміють, що з ситуації «треба якось вирулювати», але на сьогодні ніхто не має чіткого уявлення, як саме і куди саме. Ані в тактичному, ані в стратегічному плані.

4. В тактичному плані один з найбільших проблемних вузлів — ідея повернення до Конституції-2004. Тут є свої пастки і в правовій площині (хто тоді має негайно переобиратися — ВР чи Президент?), і в політичній площині (архітектура влади за цією Конституцією передбачає перманентний, закладений структурно, конфлікт між Кабміном та Президентом з його АП). Тут мають сказати своє слово юристи-конституціоналісти. В кожному разі, відновлення дії цієї Конституції, навіть якщо це можна буде здійснити юридично чисто і без «руїни у владі» — лише тимчасовий засіб, і всі (ну, начебто всі) це розуміють. В негативному плані, можна сказати, вже маємо консенсус довкола тези «треба міняти не обличчя, а саму систему». Але тут ми переходимо від питань тактики до питання стратегії.

5. В стратегічному плані основна проблема — запропонувати такі нові «правила гри», таку нову архітектуру влади, щоб довкола цієї пропозиції міг сформуватися консенсус і

основних гравців бізнесу (так званих «олігархів»), і більшості політичних сил, і більшості громадських активістів та решти суспільства. Власне, йдеться не менше як про новий «суспільний договір», який ще треба чітко сформулювати, обговорити і укласти. Робота в цьому напрямі йде, а от скільки вона забере часу — залежить від основних учасників процесу.

РЕЗОНАНС

Лілія Шевцова, провідний науковий співробітник Московського центру Карнегі:

1. Проросійське лобі в Україні підтримує повернення України до Конституції 2004 року і парламентсько-президентської системи. Прем'єром може бути хоч Яценюк. Але у президента — контроль за силовиками. Словом, перехопили вимогу опозиції.

2. Лобі виступає з ідеєю федералізації України — це дозволить новому режиму звільнитися від фрондуєчих регіонів.

3. Явно тривають спроби нейтралізувати радикалів за допомогою помірної опозиції і перекупити останню.

4. Активізувалися зусилля вмовити ЄС (швидше за все, за лінією Кремля) стати посередником у врегулюванні української кризи спільно з Москвою, тобто перекласти врегулювання на міжнародний рівень і там знайти варіант, зручний для Кремля.

Словом, багато хто чекає на впровадження в Україні воєнного стану й озброєне втручання Росії. А тут ідеться про мирний варіант, який би залишив Майдан і радикалів у повних дурнях...

Радослав Сікорський, міністр закордонних справ Польщі:

— Українська політика нарешті обговорюється в парламенті, а це саме той інститут для досягнення компромісу і початку реформ. Польща та ЄС готові допомогти.

Карл Більдт, міністр закордонних справ Швеції:

«Тепло вітаю рішення Верховної Ради, яке було ухвалено кілька хвилин тому, скасувати пакет репресивних законів. Сподіваюся на наступні кроки», — зазначив він на своїй сторінці у Twitter.

Штефан Фюле, Єврокомісар з питань розширення та європолітики сусідства:

— Це важливо, що сьогоднішня позачергова сесія Верховної Ради почала прокладати шлях уперед для всеосяжного політичного процесу, який приведе до виходу з кризи. У центрі цих зусиль мають бути очікування людей.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/tema-dnya-podrobici/divovizhna-rada>

Верховна Рада йде шляхом мирного врегулювання протистояння

Анна Шевченко, "Голос України"

Крига у політичному протистоянні повільно, але поступово скресає — Верховна Рада зібралася на позачергове засідання без блокування та сутичок і після тривалих перемовин таки зробила перші кроки до мирного врегулювання політичної ситуації в державі та вгамування хвилі вуличних протестів. Парламент майже одностайно скасував більшість так званих дискримінаційних законів, які було ухвалено 16 січня руками, і прийняв на заміну скасованих чотири нові редакції законів. Це рішення депутати привітали оплесками. Але це лише перший крок — політичні консультації між політичними силами, владою та опозицією тривають.

Розпочалося пленарне засідання традиційно з Гімну України, а згодом — перерва за перервою для консультацій. У сесійній залі зареєструвалися 395 депутатів. У роботі парламенту брали участь экс-президенти — Леонід Кравчук, Леонід Кучма і Віктор Ющенко, представники дипломатичного корпусу. На пропозицію Голови Верховної Ради Володимира Рибачака депутати вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих під час сутичок між мітингувальниками і силовиками.

Голова Комітету з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтєєва заявила, що не маємо права міняти політичні амбіції навіть на життя однієї людини. На її пропозицію депутати також вшанували хвилиною мовчання відомого лікаря-онколога Григорія Бондаря.

Після цього Володимир Рибак оголосив перерву на 30 хвилин для консультацій і запросив лідерів фракцій до свого робочого кабінету на перемовини, щоб узгодити перелік питань, які розглядатимуться на позачерговому засіданні.

Партія регіонів прийняла рішення про вільне голосування щодо скасування законів, прийнятих 16 січня. Про це в кулуарах парламенту повідомив один із речників фракції регіоналів Володимир Олійник. Водночас він спрогнозував, що в сесійній залі знайдеться вдосталь голосів, щоб підтримати скасування так званих дискримінаційних законів, хоча й сам не голосуватиме за скасування скандальних законів. Комуністи вустами їхнього лідера Петра Симоненка заявили, що не підтримуватимуть скасування законів від 16 січня, оскільки вони передбачають також посилення відповідальності за руйнування пам'ятників жертв фашизму.

Об 11.20 глава парламенту Володимир Рибак повідомив, що перемовини керівників фракцій тривають і на них розглядають закони, які мають ухвалити на позачерговому засіданні.

«Ми не можемо сьогодні піти з сесійної зали, доки не приймемо закони, які очікують люди», — сказав він, і висловив сподівання, що о 12-й годині напруження будуть, і керівники фракцій оприлюднять свої пропозиції. До того ж Володимир Рибак відзначив, що треба прийняти два важливі закони, не уточнивши, щоправда, які саме.

Але, судячи з останніх перемовин Президента з опозицією, було відомо, що йдеться передусім про скасування законів, прийнятих 16 січня руками, та прийняття закону про амністію всіх заарештованих учасників Євромайдану.

Фракція Партії регіонів проводила своє зібрання прямо в сесійній залі. Депутати оточили лідера фракції Олександра Єфремова.

О 12-й годині В. Рибак продовжив засідання. Він повідомив, що на погоджувальній раді було запропоновано розглянути на позачерговому засіданні питання про визнання такими, що втратили чинність, низки законів, прийнятих Верховною Радою на пленарному засіданні 16 січня 2014 року шляхом підняття рук.

Це закони про внесення змін до законів про судоустрій та статус суддів, про додаткові заходи щодо безпеки громадян, щодо відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень під час проведення футбольних матчів, у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, про внесення змін до Регламенту Верховної Ради, зміни до Кримінально-процесуального кодексу щодо заочного кримінального провадження, про безоплатну правову допомогу, щодо оподаткування операцій із ввезення на митну територію України природного газу, зміни до Кримінального кодексу щодо відповідальності за осквернення чи руйнування пам'ятників часів Великої Вітчизняної війни та воїнів-інтернаціоналістів, миротворців, відповідальності за виправдування злочинів фашизму та інші.

За пропозицію про розгляд цього питання на пленарному засіданні проголосували 355 депутатів. Не голосували комуністи та частина позафракційних.

За спільною згодою всіх фракцій глава парламенту запропонував прийняти рішення про розгляд цих законопроектів без обговорення та проголосувати «пакетом» одразу за основу та в цілому. За процедуру «ед хок» проголосували 356 депутатів. За визнання втрати чинності всіх законів від 16 січня проголосував 361 депутат, проти — 2, утрималися — 0, не голосували — 49.

Голоси за фракціями розподілилися так: Партія регіонів — 167, «Батьківщина» — 81, «УДАР» — 39, «Свобода» — 35, КПУ — 0, позафракційні — 39.

Потім за згодою керівників фракцій, яку було досягнуто на погоджувальній раді, парламент включив до порядку денного та проголосував у новій редакції чотири законопроекти, які внесено на заміну деяких скасованих законів від 16 січня. Це законопроекти про внесення змін до закону про безоплатну правову допомогу, щодо відповідальність за осквернення та руйнування пам'ятників, за виправдання злочинів фашизму, зміни до

Податкового кодексу щодо звільнення оподаткування на додану вартість операцій із ввезення в Україну природного газу. За розгляд цих законів за скороченою процедурою і за голосування їх одразу за основу та в цілому проголосували 296 депутатів.

За пакет із чотирьох законів на заміну скасованим, а саме за вищезгадані законопроекти №№4036, 4037, 4038, 4039 — проголосували 257 народних депутатів з 226 необхідних.

Згодом на пропозицію заступника голови фракції «Батьківщина» Олександра Турчинова народні обранці 396 голосами проголосували за внесення до порядку денного законопроектів про амністію учасників Євромайдану (396 «за»). О. Турчинов також пропонував включити до порядку денного питання про створення тимчасової спеціальної комісії щодо підготовки змін до Конституції України — повернення до редакції 2004 року, однак до цього питання на денному засіданні не дійшли.

Голова Верховної Ради Володимир Рибак оголосив перерву в роботі позачергового пленарного засідання до 16-ї години.

О 16.50 Голова Верховної Ради В. Рибак оголосив, що переговори тривають і вони непрості, бо розглядаються складні питання — амністії.

За його словами, знайшли порозуміння між більшістю та опозицією, але є деякі деталі, які ще треба узгодити, щоб був консенсус щодо закону про амністію. Тому глава парламенту запропонував продовжити роботу позачергової сесії в середу, об 11-й годині, у сесійній залі парламенту. За таку пропозицію проголосували 368 депутатів.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=313614>

Власть и оппозиция пришли к компромиссу

Галина Корба, "Коммерсантъ" (Украина)

В повестке дня вчерашнего заседания Верховной Рады значился единственный вопрос — "урегулирование политического кризиса и обеспечение стабильности в государстве". Сценарий урегулирования ситуации в стране в общих чертах был согласован в четверг вечером на переговорах лидеров оппозиции с Президентом Виктором Януковичем. "Мы вчера принципиально обсудили некоторые вещи, но окончательно их не согласовали. Речь шла об отмене 9 из 12 проголосованных 16 января законов, кроме бюджета, амнистии для участников акций протеста и создания временной следственной комиссии", — сообщил журналистам лидер фракции "Свобода" Олег Тягныбок. Он добавил, что оппозиция согласилась с требованием власти провести повторное голосование по ряду законов, принятых 16 января.

Заседание парламента началось в торжественной обстановке. В качестве гостей прибыли экс-президенты Леонид Кравчук, Леонид Кучма и Виктор Ющенко, а также депутаты Европарламента Ребекка Хармс и Элмар Брок. Председатель Верховной Рады Владимир Рибак занял свое место с опозданием. Он выразил соболезнование семьям погибших в ходе акций протеста и предложил почтить их память минутой молчания.

— Мы должны рассмотреть и принять сегодня два документа. Мы не уйдем из сессионного зала, пока не примем законы, которых ожидают люди, — строго сказал господин Рибак и пригласил лидеров фракций в свой кабинет для переговоров.

Обсуждение повестки дня заседания продолжалось более двух с половиной часов. После завершения переговоров представители оппозиции выглядели взволнованными. Лидер фракции "Батьківщина" Арсений Яценюк быстрым шагом вошел в зал заседаний с бумагами в руках и принялся что-то оживленно обсуждать с народными депутатами Виктором Чумаком (УДАР) и Петром Порошенко (внефракционный). "Все очень спонтанно, решения непростые, но видно, что мы начинаем движение в правильном направлении", — сказал аместитель главы фракции "Батьківщина" Сергей Сас. Олег Тягныбок был менее скрытным. "Мы окончательно согласовали один вопрос — об отмене девяти законов от 16 января", — не скрывая удовлетворения, сообщил он. После перерыва это решение было поддержано 361 народным депутатом.

В частности, отменены законы N721-VII (о судеустройстве и статусе судей, сужающий ряд демократических свобод), N722-VII (об усилении ответственности за правонарушения во время футбольных матчей), N723-VII (об усилении административной ответственности за нарушение правил дорожного движения), N724-VII (об упрощении процедуры привлечения к ответственности народных депутатов), N725-VII (о заочном уголовном производстве).

Рада также признала утратившими силу законы N726-VII (о бесплатной правовой помощи), N727-VII (о налогообложении операций по ввозу в Украину природного газа), N728-VII и N729-VII (о введении уголовной ответственности за осквернение памятников героям Великой отечественной войны и оправдание преступлений фашизма). Затем в соответствии с требованием Партии регионов и Компартии парламент принял эти четыре закона повторно.

Во второй половине дня представители оппозиции рассчитывали рассмотреть законопроект об амнистии для участников акций протеста и создание временной специальной комиссии по внесению изменений в Конституцию. Переговоры по этому вопросу продолжались более трех часов, но договоренность не была достигнута.

В большинстве настаивают, что закон об амнистии должен вступить в силу, только если демонстранты в течение 15 дней с момента его публикации покинут улицы и разблокируют административные здания. Документ не может касаться лиц, подозреваемых в нанесении тяжких телесных повреждений или в убийстве. "Наши юристы якобы нашли формулу, которая устраивает обе стороны. Единственным вопросом на данный момент остается один пункт — кто будет подтверждать выполнение сторонами договоренностей. Если мы договоримся по данному вопросу, то путь к принятию документа будет открыт", — пояснил Александр Ефремов.

Как сообщил Сергей Сас, в Партии регионов рассчитывают, что выполнение договоренностей, в частности освобождение административных зданий, будет контролировать генеральный прокурор, а это не устраивает оппозицию. Кроме того, по словам депутата, к документу есть ряд юридических претензий. "Дело закрывается, если в момент действия закона в отношении лица нет подозрений. А если подозрения возникнут после окончания действия закона, человека можно посадить", — сообщил господин Сас. Также, по его словам, для оппозиции принципиально, чтобы амнистия не распространялась на ст. 365 Уголовного кодекса ("превышение власти"), под действие которой подпадают должностные лица, в том числе сотрудники правоохранительных органов.

Демонстранты к договоренностям между властью и оппозицией относятся скептически. "Мы не можем быть довольны отменой этих законов, поскольку это только первый шаг. Сотни человек сейчас находятся в застенках режима. Все они должны быть освобождены. Никаких условий здесь быть не может, мы не оппозиция, которая бежит на переговоры с властью", — заявил один из организаторов "Правого сектора", первый заместитель главы общественной организации "Тризуб" им. Степана Бандеры Андрей Тарасенко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2394509>

Олег Царев: «Идею федерализации внесем в Конституцию» «The Kiev Times»

Народный депутат Украины (фракция Партии регионов) Олег Царев о том, почему федеральная форма государства не имеет ничего общего с расколом страны.

— *Вчера Вы подняли тему федерализации Украины. Насколько она актуальна?*

— Очень актуальна. Возможно, в столь трудное для страны время, она не совсем своевременна, но с другой стороны, создаются альтернативные исполкомы в западных областях, и на это нужно как-то реагировать.

Если западные области хотят больше полномочий, то наверное, в этом направлении стоит двигаться. Мы видим, что едва ли каждый выбор у нас выливается чуть ли не в силовое противостояние: Запад — Восток. А движение вперед всегда начинается тогда, когда признаются определенные вещи.

Мы — разные. Это отнюдь не значит, что кто-то плохой, а кто-то хороший. Просто мы разные. Может тогда стоит дать больше полномочий регионам, чтобы в случае вопросов можно было решать их на местном уровне.

— *Как коллеги по фракции восприняли Вашу позицию?*

— Пока что эта идея висит в воздухе. И, несмотря на то, что ее так боялся в свое время Виктор Ющенко, в этой идее нет ничего плохого. Больше власти местным советам — об этом говорил еще Владимир Ильич Ленин. Но, как Ленин не дал власти местным советам, так и мы до сих пор не даем возможностей.

Кстати, что бы ни говорили о Конституции СССР, в ней очень хорошо были прописаны статьи о местном самоуправлении. Так вот, тогда эти статьи очень не понравились президенту Украины Леониду Кучме. Он, как бывший директор крупного завода, хотел полного подчинения.

Хочу сказать, что такая сложная система так не управляется. Должно быть много центров управления. Государство — это, безусловно, сложности, поэтому надо передавать власть на места. Именно это называется федерализация. Что и происходит в западных регионах, где создаются исполкомы.

— *Как это должно быть на практике?*

— Должны быть внесены соответствующие изменения в закон. Остается один президент, правительство, а вот парламент может претерпеть метаморфозы. Возможно, это будет отдельная палата мажоритарщиков от каждого региона. Возможно, в каждом регионе будет своя система налогообложения, независимое формирование бюджета. У нас ведь не унитарное государство — есть Автономная республика Крым. Но у АР Крым нет таких полномочий, какие должны быть у федерального субъекта. США и Россия — это федерации. В Америке у субъектов федерации прав больше, в России — меньше, но мы видим, что такая модель успешно функционирует.

Все, с чем может справиться местная власть, должно быть передано ей.

— *Нет ли при такой форме государства угрозы его целостности?*

— У нас угроза целостности страны каждый раз, как выборы — то ли президентские, то ли парламентские. От выборов к выборам. Не думаю, что кто-то будет спорить со мной по этому поводу. Надо понимать, что с каждыми следующими выборами уровень противостояния будет повышаться. Что нам — каждые выборы революцию устраивать?

Полномочия президента и парламента надо уменьшить, тогда и будут меньше рваться к мандатам депутата, к должности президента. У нас сегодня пирамида, которая стоит на тонкой грани, а должна быть на широкой платформе.

— *Насколько такая идея близка к реализации?*

— Вот мы сейчас будем менять Конституцию Украины, и будем двигаться в том направлении, о котором я говорю. Будем уменьшать полномочия президента, потом надо уменьшать постепенно полномочия парламента, и увеличивать полномочия областных, районных и поселковых советов. Это должно касаться не только утверждения каких-то решений, но и бюджета. Бюджеты должны формироваться не сверху вниз, а снизу вверх.

Речь идет не об отделении каких либо регионов от центральной власти, а о расширении полномочий местных органов самоуправления.

<http://thekievtimes.ua/>

Войска к бою

Алексей Барановский, Наталья Непряхина, "Коммерсантъ" (Украина)

В распоряжении "Ъ" оказалась копия законопроекта о расширении полномочий ВВ. Документ поступил в Кабинет министров еще в конце октября 2013 года, но в повестке дня заседания правительства оказался только вчера. МВД предлагает существенно расширить полномочия внутренних войск. Сейчас в компетенции ВВ находятся охрана объектов

государственной важности и дипломатических представительств иностранных государств, сопровождение специальных грузов, конвоирование арестованных и осужденных, поиски и задержание беглых преступников, участие в охране общественного порядка и борьбе с преступностью, а также содействие в ликвидации последствий чрезвычайных ситуаций.

К существующим полномочиям предлагается добавить возможность использовать ВВ для обеспечения режима чрезвычайного и военного положения, охраны должностных лиц, подавления тюремных бунтов и участия в миротворческих операциях. Для ликвидации массовых беспорядков и пресечения деятельности незаконных вооруженных и военизированных формирований внутренним войскам разрешат использовать физическую силу, спецсредства, спецтехнику и огнестрельное оружие.

Следует отметить, что со вчерашнего дня вступило в силу положение о спецподразделении МВД "Беркут". Среди прочего оно также разрешает бойцам "Беркута" применять меры физического воздействия, приемы рукопашного боя, спецсредства и огнестрельное оружие.

В пресс-службе внутренних войск новость о законопроекте восприняли с удивлением. Начальник пресс-службы Виктория Кушнир заявила, что впервые слышит о подобных инициативах. При этом Кушнир согласилась, что закон, регламентирующий деятельность ВВ, требует доработки, однако отказалась уточнить, каких именно изменений в законодательстве ждут во внутренних войсках.

Вместе с тем эксперты сомневаются, что законопроект будет принят. "Мы только что сделали первые шаги по урегулированию ситуации в обществе. Любые законопроекты, направленные на расширение функций МВД и внутренних войск, вызовут в обществе новый шквал протестов. Думаю, что данные инициативы не будут приняты ни под каким видом", — заявил заместитель председателя комитета Верховной Рады по вопросам борьбы с организованной преступностью и коррупцией, генерал-полковник милиции Николай Джига (Партия регионов).

С ним согласен эксперт Центра исследований армии, конверсии и разоружения Сергей Згурец. "Законопроект явно носит политический и конъюнктурный характер. Его целью является запугивание протестующих, попытки повлиять на уличную активность, однако едва ли он будет принят на самом деле", — отмечает господин Згурец.

<http://www.kommersant.ua/doc/2394386>

Інтернет-ЗМІ

Роман Кошулинський: «Конституція 2004-го року далеко не ідеальна»

Главком

Перші кроки, які влада зробила на зустріч опозиції та людям на вулицях, відставка уряду Азарова та скасування «диктаторських» законів, які голосувались руками, — звісно, краще, ніж загострення конфлікту. Нагадаємо, що Верховна Рада відмінила 9 з 11 законів, прийнятих під час скандального засідання 16 січня. Не чіпали тільки закон про держбюджет та недопустимість переслідування учасників масових акцій протесту. Потім чотири зі скасованих «ручних» законів були переголосовані системою «Рада», причому частина голосів за них була надана опозицією. В тому числі, наприклад, за дуже підозрілий закон про звільнення від ПДВ операцій по ввозу на митну територію України природного газу.

Повний перелік скасованих законів такий.

1. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі». Цей закон передбачав автоматичну фото- і відеофіксацію порушень на дорогах.

2. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень під час проведення футбольних матчів». Закон, який розлютив футбольних фанатів, що навіть в Донецьку стали на сторону Євромайдану. Особливо активним вболівальникам, які скоїли правопорушення на стадіоні, за цим законом заборонявся вхід на стадіон. Квитки на матчі можна було купити тільки за посвідченням особи. В принципі, наміри якогось регулювання фанатського руху ідуть давно, але цьому закону «пощастило» потрапити в «диктаторський» пакет.

3. «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо заочного кримінального провадження». Після скасування цього закону людей вже не можна судити без їхньої особистої присутності в суді.

4. «Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України». Фактично цей закон спрощував процедуру позбавлення депутатської недоторканості – для цього не вимагалось рішення парламентського комітету.

5. «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та процесуальних законів щодо додаткових заходів захисту безпеки громадян» (закон Олійника – Колесниченка). Найбільш одіозний закон, який викликав обурення опонентів влади. Тут був цілий букет нововведень – норма «більше п'яти авто не збиратись», заборона масок і касок, покарання за наклеп, регулювання Інтернету, купівля SIM-карт за паспортом, клеймування «іноземним агентом» та інші норми, деякі з яких виглядали «драконівськими» навіть у порівнянні з законодавством північного сусіда. Вони, на щастя, так толком і не запрацюють, звісно, якщо Президент поставить під консенсусним рішенням парламенту свій підпис.

Але попри перші позитивні кроки недовіра учасників перемовин один до одного така велика, що говорити про те, що є певна дорожня карта досягнення компромісу поки що зарано. Багато хто вважає, що створення спецкомісії з підготовки змін до Конституції – це лише затягування часу і ні на яке обмеження повноважень Янукович не погодиться. Голова фракції «регіоналів» Олександр Єфремов вже заявив, що процедура проведення цих змін займе мінімум рік. **Віце-спікер Руслан Кошулинський** в очікуванні нових перемовин в кабінеті спікера Володимира Рибачака розповів «Главкому», чому не варто дуже радіти цим поступкам від Банкової.

Як ви оцінюєте вчорашні домовленості і голосування?

Поки що це нічого не означає. Поки це перші кроки – відмінні закони, через які люди вибухнули. Це та декриміналізація законодавства – перші поступки влади суспільству.

Коли сідають на переговори люди, які не мають довіри один до одного, то поки не буде підписаного рішення, ні про що не можна говорити ствердно.

Чому ви, на відміну від інших опозиційних фракцій, не голосували за пакет законів №4030, №4037, №4038, №4039?

Тому що вважаємо, що за такі речі непотрібно голосувати в такому форматі. Це виходить за межі домовленостей. Ми вважаємо, що той, хто ці закони ухвалював, і має їх скасовувати.

Але частина «Батьківщини» і «Удару» дали за них голоси.

Я так розумію, в них було вільне голосування, але це запитання до цих фракцій.

Влада вимагає від опозиції звільнення Майдану в обмін на поступки. Чи є у влади розуміння, що та не може цього гарантувати?

Зараз в суспільстві взагалі ніхто нічого не може гарантувати. У нас навіть гарант нічого не може гарантувати. Якщо ми забираємо людей з застінок, яких тримають там як заручників, – це вже прецедент. Що взамін – інше питання. Як тільки людей почнуть випускати – починаємо говорити далі.

Чи зрозуміло вже, як буде формуватися спецкомісія з розробки нової Конституції? До якого механізму ви схильняєтесь?

Механізмів зміни Конституції небагато, він прописаний в ній самій – дві сесії, два голосування по 300 голосів. Або Конституційний суд сам відмінює своє рішення, у що я не вірю.

Більше законних засобів немає. Є ще акт Верховної Ради, яким повертається Конституція 2004-го року, можливі зміни до закону про Конституційний суд, якими можна було б надати повноваження парламенту робити в якійсь період часу зміни до Конституції. Але це, як б сказав, - напівчисті кроки. Акт не може бути вищим за Конституцію і закон, бо є підзаконним актом. Зараз іде дискусія в юридичних колах щодо правомірності і максимальної швидкості зміни Конституції. Адже Конституція 2004-го року далеко не ідеальна, бо, наприклад, по ній парламентська більшість формується коаліцією. А зараз депутати обиралися не пропорційною схемою – то що робити з позафракційними? Тут велика низка питань, і тимчасова комісія, яка б працювала над узгодженням тексту нової Конституції, є до потреби. Але почати процес треба, бо перехід до Конституції 1996-го року був, м'яко кажучи, неправомірним.

Чи ви гадаєте вулиця зробить паузу на той час, поки ви домовляється? І ті, хто буде продовжувати захоплювати будівлі, на Майдані будуть вважатися провокаторами, як каже комендант Майдану Степан Кубів?

Ви чули реакцію керівництва Майдану. Захід в приміщення і мародерство – це різні речі.

<http://glavcom.ua/articles/17122.html>

Урегулирование: парламентский аспект

Обозреватель

Депутаты 28 января напоминали школьников, которые пришли на экзамен с невыполненным домашним заданием. Но у них было одно важное и выгодное отличие - они были сами себе экзаменаторы. А потому злобещей фразы "переэкзаменовка на осень!" никто из них не боялся.

Но обо всем по порядку. Утренняя новость об отставке Николая Азарова серьезно облегчила парламенту работу - Верховная Рада оказалась избавлена от неприятной процедуры выражения недоверия правительству - неприятной и для многих регионалов, и для самого Азарова. Однако еще в понедельник источники в ПР сообщали, что голоса за отставку правительства есть - а значит, заявление "по собственному" просто-напросто позволило Азарову сделать процесс отставки максимально безболезненным.

Утренняя новость об отставке Николая Азарова серьезно облегчила парламенту работу

Впрочем, несмотря на народные приметы, многие регионалы оказались слегка озадачены. Например, Владимир Олийнык был удивлен поступком партийного руководителя: "Этот шаг Николая Азарова свидетельствует о том, что он готов к такому развитию событий, как смена правительства. Но его отставку еще должен принять Президент. Ведь вопрос в том, чтобы сделать лучше, а мы можем только ухудшить ситуацию. Потому что если никто не хочет брать на себя ответственность, то у нас может получиться ситуация "правительство на чемоданах", когда правительство уже в отставке но продолжает выполнять свои обязанности. Так спрашивается, зачем это делать?"

Под впечатлением от отставки Рыбак открыл сессию с заметным опозданием, а когда открыл - оказалось, что депутаты попросту не имеют что выносить на голосование. Поэтому срочно был объявлен перерыв, который продлился до полудня.

Сам процесс голосования представлял мало интереса - как всегда, когда в парламенте есть "предварительное согласие о консолидированном голосовании".

Депутаты дружно жали кнопки за отмену части принятых 16 января законов, а потом так же дружно голосовали за повторное принятие некоторых из отмененных законов. Бастовали только КПУ, когда отменяли законы о защите памятников и наказании за отрицание преступлений фашизма, да еще ВО "Свобода", когда эти же законы принимали повторно.

Итак, теперь на митинги снова можно ходить в масках, судить человека можно только в его присутствии, а по дорогам можно передвигаться в колоннах более 5 автомобилей без угрозы драконовского наказания. А вот если Ганна Синькова снова захочет пожарить яичницу на Вечном огне - ее таки посадят.

Между тем, эти новации, едва став свершившимся фактом, отошли на второй план и интересовали всех куда меньше, чем перспективы формирования нового правительства. Пока Кабмином будет управлять Арбузов - в должности и.о. первого вице-премьера. И сколько это и.о. продлится, никто предсказать не может.

Тягнибок:»Что-то мне постоянно пахнет, как будто что-то где-то горит»

От Олега Тягнибока журналисты слышали, что на формирование нового правительства уйдет около недели. Олег Ярославович был вообще весьма общителен и воясю делился впечатлениями от процесса мирного урегулирования.

"Вот сижу я на этих переговорах, и вроде бы все хорошо. Они соглашаются. Но что-то мне постоянно пахнет, как будто что-то где-то горит", - сказал он, описывая степень своего доверия к инициативам Партии регионов.

По словам, Янукович не возражает против возвращения к конституции 2004 года: "Хотите конституцию 2004 года? Пожалуйста! Только учтите, что после возвращения к этой конституции придется сразу проводить парламентские выборы, потом - формирование правительства, и лишь после этого - выборы президентские. Вас это устраивает?" _ цитирует Тягнибок Януковича и отвечает, что такой вариант для оппозиции неприемлем.

Не все просто и с предложением Януковича к оппозиции сформировать правительство, говорит лидер ВО "Свобода". С одной стороны, Запад выступает за то, чтобы лидеры оппозиции взяли на себя эту ответственность. С другой стороны, страна в преддефолтном состоянии, бюджет пустой. "Зачем нам брать на себя такую ответственность? Чтобы целовать замки в казначействе и гордиться высокими должностями?" - разводит руками Тягнибок, отмечая, что Янукович хочет разделить ответственность, но не полномочия.

Если о рисках Тягнибок говорил охотно и много, то о составе будущего правительства не сказал ничего конкретного. Не смогла добавить конкретики и противоположная сторона. Анна Герман высказала благое пожелание: "Было бы хорошо сформировать коалиционное правительство, в состав которого вошли бы молодые профессионалы как из власти, так и из оппозиции", - однако это не более чем ее пожелание, конкретные кандидатуры Анне Герман неизвестны, а попытка подтолкнуть ее к предположениям закончилась сеансом кокетства: "Я всю жизнь считала себя самой худшей, поэтому не позволяю себе критиковать других людей. Мне всегда кажется, что я хуже всех".

Герман: мне всегда кажется, что я хуже всех

Если учесть, что попытка утвердить новым главой правительства того же Арбузова наверняка натолкнется на сопротивление оппозиции, то может оказаться, что шутка Нестора Шуфрича насчет премьерства Петра Порошенко - это не такая уж шутка. Однажды Петр Алексеевич уже побывал у Януковича министром экономики - так что ему к походам во власть не привыкать.

Однако пока в парламенте вопрос правительства в повестку дня не внесен. Зато внесен другой вопрос - об амнистии. Внесен, но не готов - руководители фракций совещались до вечера, после чего Рыбак перенес сессию на 29 января. Причем на 11 часов дня - с намеком на то, что к утру опять ничего не будет готово.

В чем проблема амнистии? Ну, хотя бы в том, что глава фракции ПР Александр Ефремов намекнул в интервью журналистам, что пока протестующие не покинут улицы и не освободят захваченные здания, никакой амнистии не будет. Разумеется, никто на Майдане такого условия выполнять не станет.

Еще одна попытка усложнить повестку дня была предпринята Турчиновым и Яценюком: они предложили начать работу над изменениями в конституцию. Однако в этом вопросе Рыбак не проявил совсем уж никакого энтузиазма: к нему вернуться не ранее чем решат вопрос с амнистией. Да и в любом случае, изменения в конституцию дело долгое: здесь самим оппозиционерам придется долго договариваться между собой.

<http://obozrevatel.com/politics/31684-uregulirovanie-parlamentskij-aspekt.htm>

"Парламентское примирение": уступки Януковича и маневры оппозиции *Inpress.ua*

Ситуация по «парламентскому примирению», мягко говоря, выглядит пока что очень странно. На данный момент видны исключительно односторонние уступки со стороны власти. При этом уступки не локального и сиюминутного характера, а произведены стратегические шаги назад. После «сдачи» Киева, последовала и сдача правительства. Более того, Янукович сделал предложение своим главным конкурентам по президентским выборам 2015 году это самое правительство и сформировать. Об отмене «драконовских законов» в этом контексте и говорить не приходится, так как выглядит это сущей мелочевкой.

Но что характерно, взамен Янукович ничего (пока что) не получил. Абсолютно ничего. Наоборот. Майдан тихо ликует, считая это первыми шагами к капитуляции. Юго-восток недоумевает. А милиция чувствует себя преданной.

В шкуре Януковича

ВФЯ пошел на уступки, которые от него вообще никто не ожидал. Никто. Ни Запад, ни оппозиция, ни даже самые буйные на майданах. Собственно, потому последние двое суток в стране установился статус-кво. Даже позавчерашние захваты министерств в стане самой оппозиции были названы «провокацией», и здания были поспешно возвращены власти.

Со стороны создается впечатление, что Янукович пошел на своеобразный аналог Брестского мира, когда перемирие было добыто любой ценой, лишь бы была небольшая передышка. Однако давайте посмотрим, чего добился Президент.

Первое. Прекратилась истерия со стороны Запада. Даже в Вашингтоне и Брюсселе в эти дни не могут сообразить, чего ЕЩЕ потребовать от Януковича.

Второе. Прекратилась воинственная риторика оппозиции. Они хотели амнистии, хотели отмены «драконовских законов», хотели отставки правительства... и все это получили в одночасье, и даже больше – им было предложено самим стать частью власти.

Третье. Майдан, который ранее был вне закона, получил тотальную амнистию. Захваты административных зданий, погромы, взятие заложников, создание сепаратистских «народных рад», порча имущества, нападения на милиционеров (и даже их убийства) с 28 января стали не преступлением. Теперь у всех есть шанс на перемотку.

Таким образом, Янукович снизил градус агрессии в стране. Но есть нюансы, которые в принципе ничего не решают в данном конфликте.

Нюанс первый. Отставка правительства, равно как и отмена «драконовских законов» - это был всего лишь повод, которым оппозиция разжигала толпу на майдане.

Касательно Кабмина. Оппозиция, без «доброего решения» Партии регионов, не могла его даже отправить в отставку, что и показало декабрьское голосование. Но даже если бы у нее – парламентской оппозиции – вдруг набрались голоса для отставки Азарова, то предстояло еще сформировать НОВОЕ правительство. А как показала практика, оппозиция не способна сформировать Кабмин даже с подачи Януковича.

Что касается законов «16 января», то это еще более надуманная тема, которая хорошо продавалась разве что людям, которые носили неделю дуршлаг на голове, искренне считая, что они таким образом «противостоят режиму». Ни один из принятых законов СОВЕРШЕННО не ограничивал гражданские права украинцев (на том же Западе за правонарушения, которые регламентировали данные законы, наказания предусматриваются в разы больше). А потому 28 января Верховная Рада не сделала украинцев более свободными. Разве что, журналистам по-прежнему можно будет клеветать, а экстремистам скрывать свое лицо во время массовых мероприятий.

Соответственно, уступки Януковича остались только уступками Януковича. Взамен он не получил ничего, кроме недоумения от своих сторонников и оппонентов. Однако это ненадолго, потому что через день-два появятся новые ультиматумы к власти. Например, от Януковича могут потребовать запретить посещать Россию, или «предложить» установить в его кабинете видеокamеры, чтобы «народ Украины видел, чем ежеминутно занимается президент».

Нюанс второй. Оппозиция, которая совершенно не контролирует майдан, теперь будет искать причину, чтобы не «уводить» людей с улиц, а самое главное, не освобождать административных зданий. Об этом же свидетельствует и последнее заявление «коменданта наметового мистечка» Андрея Парубия, который предложил самой власти освободить здания Кабмина и АП. При этом подобные заявления следуют не потому, что оппозиция совсем уже «борзееет». Она как раз давно бы уже готова была пойти на соглашения с властью. Но проблема в том, что Яценюк/Кличко/Тягнибок не в состоянии освободить хоть одно единственное помещение в Украине (пример этому – штурм облсовета «свободовцами» во Львове, направленный против других «митингувальників»). По сути, оппозиция только сохраняет лицо, выдумывая причины, почему здания не освобождаются.

Соответственно, непонятно кому Янукович сделал все эти уступки.

Нюанс третий. Виктор Янукович был не очень понятен своим избирателям на протяжении трех лет. Остались не раскрытыми вопросы по федерализации, по русскому языку, по интеграции с РФ... Но в критический момент действующую власть отстоял не только «Беркут», но и гражданские, которые смогли отбить Запорожье, Днепропетровск, Харьков. Все это – пока еще электорат ВФЯ, которому тоже нужны теперь какие-то объяснения.

Завтрашний день

Ситуация по-прежнему остается тупиковой. Начнем с амнистии. Она начнет действовать только после того, как протестующие освободят все здания и дороги. В этой абстрактной формулировке есть одна важная нестыковка. Власть не обозначила конечного времени, когда захваченные объекты должны быть освобождены. Что это означает на практике? Приблизительно следующее. Теперь любой человек с тазиком на голове может закидывать милицию/прохожих коктейлем Молотова, а затем потребовать для себя амнистии.

Непонятна ситуация также с опереточными «народными радами», которые уже устанавливают в западных регионах свое законодательство. Например, в Ивано-Франковской и Тернопольской областях ими запрещена деятельность Партии регионов и КПУ. «Ответку» включил и Крым, запретив в республике действие «Свободы». В это же самое время в райцентрах западной Украины проходят погромы офисов Партии регионов.

Все это приводит к тому, что уже сейчас в стране невозможно провести выборы. Можно представить, чтобы кандидат от той же Партии регионов смог приехать в Коломью и провел там агитационные сборы?

Страна продолжает раскалываться, и договоренности в рамках «обмена министерскими портфелями» уже не работают.

Сейчас огромные надежды можно возлагать разве что на конституционную реформу. Плюс власти и оппозиции можно поставить хотя бы за то, что они «махом» не вернули конституцию образца 2004 года. Та конституция не работала на протяжении 4 лет, полностью разбалансировав все ветви власти. И это с учетом того, что народ на западной Украине с ума тогда еще не сходил, и в стране массовых погромов не было. Возврат «той» конституции на сегодняшние реалии Украины означал бы погружение страны в окончательный хаос. (Представим, на секунду что армия и внутренние войска подчиняется Януковичу, а милиция и «Беркут» переходят в управления того же Яценюка).

Другое дело, что непонятно какими принципами будут руководствоваться власть и оппозиция, которые сейчас «правят» основным закон. Оппозиция сейчас желает максимально больше «оторвать» полномочий от президента. Однако толпа на улице недовольно не Януковичем лично (он выступает только символом этого недовольства), а властью в целом. И что интересно, представители «народных рад» на западной Украине, откидывающие любую дискуссию о федерализме, ежедневно своими указами и саботажем центральной власти, этот федерализм в стране вводят на практике.

Интересна также позиция по следующему премьер-министру. Учитывая образовавшийся политический кризис, можно не исключать, что новый глава правительства станет... кандидатом в президенты от Партии регионов в 2015 году. Конечно, если ВФЯ «устанет» и решит дать дорогу молодому. А устать за последние месяцы может кто угодно.

До отставки Азарова, партия власти никого не рассматривала, и соответственно, никого «не крутила» в качестве преемника «Папы». Не было и социологических замеров по возможным кандидатам от Партии регионов. Но, например, в 1999 году, когда некто Путин был назначен и.о. премьер-министра Российской Федерации, о его существовании знали единицы в стране. Это не значит, что Партия регионов может выбросить своего Путина, но в условиях массовой ломки стереотипов и ценностных ориентиров, новая кандидатура может выстрелить.

В общем, вопросы с урегулированием политического кризиса после вторичных голосований никуда не делись, а только перешли в другую – более глобальную – плоскость. Майдан по-прежнему не знает, чего хочет. Оппозиция хочет власти, но в кооперации не готова, да и не умеет работать. Янукович хочет мира, но не знает, с кем о нем договариваться. Запад хочет Украину без Януковича, но там еще не понимают, что без него – ВФЯ – начнется полный хаос. Россия хочет не потерять Украину, и в случае чего, готова «спасать» ее для себя по частям. И только население Украины хочет мира... но почему-то делает все возможное, чтобы здесь была война.

<http://inpress.ua/ru/politics/24292-parlamentskoe-primirenie-ustupki-yanukovicha-i-manevry-oppozitsii>

Блоги

Анатолій Гриценко: «Автомайдан: rease enforcement по-бандитськи» *pravda.com.ua*

Сергія Хаджинова – одного з лідерів Автомайдану, нашого однопартійця – справедливий суд у Черкасах прогнозовано заарештував. На два місяці. Попри непричетність Сергія до штурму будівлі ОДА. Беркутівця, який жорстоко побив Хаджинова, суд оминув своєю справедливою увагою, теж прогнозовано.

Автомайдан став чи не найголовнішою мішенню для бандитів.

Найперше, полюють за лідерами: Коба був змушений емігрувати, аби лишитися живим; Булатова не можемо знайти вже сьомий день поспіль; Хаджинова кинули за ґрати; у Пояркова відібрали водійські права; за моїм сином полюють постійно...

Погрози надсилають усіма каналами: телефон, пошта, соціальні мережі. Персональні дані Автомайдану зламано і розміщено у відкритий доступ в Інтернеті.

Пресингують не лише активістів Автомайдану – членів їхніх родин теж залякують. І не просто лякають. Приклад? Минулої доби бандити на двох джипах намагалися викрасти дружину і малу дитину хлопця з Автомайдану (прізвище не називатиму, але знаю його особисто). Не дозволили вкрати, напад відбили: на допомогу прийшли друзі, озброєні легальними пістолетами – і без жодного пострілу, лише погрозою застосування зброї, зупинили злочин бандитів і зберегли родину живою.

Відбувається все це – у Києві, серед дня, на очах людей, бандити діють без жодних гальм...

А в цей же самий час, у тому ж Києві, на відстані кількох кілометрів від місця нападу – влада робить вигляд, що справді шукає шляхи до миру й справедливості, проводяться переговори, голосуються закони, беруться довгі перерви, знову щось голосується...

А паралельно – луплять Автомайдан кийками, кидають за ґрати, викрадають, нападають на членів родин.

І не лише Автомайдан луплять. І не лише в Києві. Такий собі rease enforcement – примус до миру по-бандитськи...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/52e86bd842877/>

Леся Оробець: «На даний момент ніяких поступок Януковичем не зроблено» *facebook*

До кожного, кого це могло би стосуватися

На даний момент ніяких поступок Януковичем не зроблено.

Тактичні завдання зроблених сьогодні кроків ("добровільна відставка" Азарова, "скасування законів про диктатуру"):

=врятувати зарубіжні активи сім'ї Януковича, його оточення і олігархів від негайних санкцій з боку західних держав;

=бити інформаційну хвилю в західних ЗМІ, створити ілюзію "компромісу" і "нормалізації";

=не шкодити Путіну з його олімпіадою на фоні погано замаскованого втручання у внутрішні справи України.

Стратегічним завданням як і раніше є брутальне і повне придушення протестів по всій країні і цементування довічного правління Януковича по російсько-білоруському зразку.

Жодних перемін у діях влади не відбувається. За сьогоднішній день знову були засуджені до утримання під вартою кілька десятків активістів; майже сотня безвісти пропавших, поліція і внутрішні війська продовжують хапати сторонніх людей на вулиці, викрадати їх із лікарень і везти у невідомому напрямку; у міста, де активісти вийшли на демонстрації проти Януковича, завозять найнятих бандитів з інших міст, яким поліція видає зброю (обрізки труб, палиці, травматичні пістолети). "Беркут" перевозять на автобусах без номерів, крани без номерів сьогодні споруджували барикаду з бетонних блоків в урядовому кварталі.

Засіданням Уряду України в понеділок було прийняте рішення про збільшення кількості "Беркуту" з 5 тисяч до 30. Більше того, було прийняті рішення уряду, які дозволяють встановити уряду надзвичайний стан без використання парламенту. Комендантська година і заборони на вільне переміщення і так де-факто діють в центрі Києва останні півтора місяці.

Індивідуальний терор, залякування, знищення машин активістів широко застосовуються, особливо на Сході України, і тільки загострилися сьогодні, в день "скасування законів про диктатуру".

ОБЛУДЛИВІ МЕСИДЖІ:

1. Відставка Азарова означає переформатування уряду.

Це абсолютно не відповідає дійсності в українських реаліях. За чинною Конституцією будь-якого міністра, крім прем'єр-міністра, а також його заступників і ключових чиновників в будь-якому державному органі призначають Указом Президента.

Президент же може звільнити будь-якого з цих чиновників в будь-який момент. Якби Янукович хотів, він міг би відправити в відставку Азарова, Захарченка чи будь-кого іншого ще на початку грудня 2013.

Більше того, відправлений у відставку уряд може працювати без всяких змін у повноваженнях 60 днів як "виконуючий обов'язки". За існуючого стану справ, продовжити існування уряду в статусі "виконуючого обов'язки" можливо на будь-який час, наприклад рік.

2. Скасування законів від 16 січня - велика поступка.

Закони від 16 січня були завідомо невиконуваними і просто являли собою трюк, мета якого - розміняти їх "відміну" на реальні поступки, а також дати офіцерам поліції, прокурорам і суддям індульгенцію на "ніби-то законність" масового побиття та викрадення опозиційних активістів.

3. Буде призначений коаліційний уряд, який представлятиме Партію Регіонів і опозицію, і це зніме гостроту протистояння і дозволить досягнути політичного компромісу.

Ця побудова є теоретичною, ґрунтується на досвіді демократичних західних суспільств і не враховує:

- чинної української Конституції (в якій президент може відсправити в відставку будь-кого, наприклад, через тиждень після призначення);

- стану концентрації влади в руках Януковича (в західному суспільстві, наприклад, прокуратура не є чинником політичної боротьби, в українських умовах тільки контролюючи прокуратуру і суди можна мати 100% політичної влади в країні);

- повного колапсу української економіки і державних фінансів, тотальної корупції, організованої найближчим оточенням Януковича.

4. Необхідна робоча група по зміні Конституції.

Конституційний суд очолює колишній суддя місцевого суду міста Єнакієво, з якого походить Янукович. Вони близько знайомі. Саме Конституційний суд "скасував" попередню версію Конституцію (плід компромісу під час Помаранчевої революції, яка збалансовувала поділ влади в країні) і "повернув" Конституцію часів Кучми.

Для того, щоби повернути демократичну версію Конституції, не потрібен парламент чи робоча група. Робоча група призначена для затягування часу, з тим, щоби придушити активістів в регіонах з використанням бандитів, збільшити кількість "Беркуту" і ослабити протестувальників на Майдані, які вже два місяці стоять при температурах від -10 до -25 градусів по Цельсію (від +14 до -13 по Фаренгейту).

Янукович може просто наказати своєму земляку і протеже скасувати своє попереднє рішення, і це може бути зроблено протягом доби.

Я закликаю західних дипломатів, журналістів та громадськість не екстраполювати демократичні реалії на сучасну Україну і оцінювати реальні вчинки Януковича, а не трюки, розраховані на західного глядача.

П.с. Рідні, хто може допомогти з якісним перекладом на англійську:)? моя смерть від недосипу нашкодить справі.

<https://www.facebook.com/lesyaorobets/posts/654403141262268>

Телебачення і радіомовлення

Верховная Рада отменила девять скандальных законов

Интер, Подробности

Возвращаемся к главной теме дня. Верховная Рада отменила девять законов, принятых 16-го января. Рассчитывали также принять закон об амнистии. Но пока договориться не удалось. Из парламента вернулась Валентина Левицкая.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: К Верховной Раде сегодня приковано особое внимание: всех депутатов срочно вызвали из отпусков на внеочередную сессию. В повестке дня всего один вопрос - урегулирование политического кризиса в стране.

В сессионном зале почти весь парламентский корпус и - на местах почетных гостей - три президента Украины. Внеочередную сессию традиционно открывают гимном и сразу - предложение спикера:

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады Украины: В Україні відбуваються події, які призвели до загибелі людей, є постраждалі. Дозвольте висловити від Верховної ради глибоке співчуття всім рідним і близьким загиблих. Давайте вшануємо пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: После этой минуты молчания - следует еще одна: в память о знаменитом хирурге-онкологе Григории Бондаре, который вчера ушел из жизни. Дальше - перерыв для консультаций. Лидеры фракций уходят решать, как прописать закон об амнистии и что делать с законами от 16-го января.

Арсен АВАКОВ, народный депутат Украины, фракция "Батьківщина": Наша позиция - эти законы должны быть просто отменены безо всякой коррекции. Позиция фракции в том, что мы не визнаем эти законы.

Владимир КЛИЧКО, народный депутат Украины, лидер фракции УДАР: Ми зараз зробимо все, щоб зараз не було нового витка ескалації в суспільстві.

Юрий МИРОШНИЧЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Деякі з наших колег впевнені, що ми повинні переголосувати ці як мінімум законопроекти, обговорити їх. Проаналізувати зміст деякі впевнені що цього робити не треба. Не виключено, що фракція матиме вільне голосування і кожний депутат буде самостійно визначатися з приводу цих законів.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Спустя два часа спикер Рыбак предлагает сразу и без обсуждений проголосовать за отмену девяти из 11-ти законов, принятых 16-го января. В том числе - отменить уголовную ответственность за клевету, запрет на ношение касок и масок на массовых акциях. За отмену голосовали не все.

Спиридон КИЛИНКАРОВ, народный депутат Украины, фракция КПУ: Мы считаем, что все демонстрации должны носить мирный характер и все возмущения, что нельзя ходить в касках, масках и с бейсбольными битами, извините с бутылками со смесью Молотова, извините - это ненормальная реакция парламента.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Впрочем, некоторые законы сразу же вернули. В частности, восстановили уголовную ответственность за осквернение памятников и отрицание преступлений фашизма вместе с еще двумя законами - тут же вернули. "За" - проголосовали регионалы и коммунисты. Закон об амнистии решили рассматривать на вечернем заседании. Предложение регионалов: освободить от ответственности участников акций протеста - кроме тех, кто совершил тяжкие преступления, а взамен оппозиция должна гарантировать, что протестующие освободят захваченные административные здания и уберут с улиц баррикады.

Нестор ШУФРИЧ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Ми будемо вимагати відповідальності тих, хто скоїв злочини проти життя і здоров'я людей, крім того, буде визначено дата, коли ця амністія спливає. Ми пропонуємо будь-яку конкретну дату: 3-5 днів, тиждень, два, але має бути дата конкретна, яка буде чітко визначати, коли дія цього закону завершується.

Олег ТЯГНИБОК, народный депутат Украины, Фракция "Свобода": Встановлення 15-тиденного терміну, протягом яких може вступити в дію цей закон, а у випадку невиконання вимог цей закон не вступить в дію, нас такі умови не влаштовують. Через те нам не вдалося знайти спільної редакції і компроміс з владою.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Отдельным пунктом в законопроекте об амнистии - и ответственность тех, кто бил журналистов, освещавших акции протеста. Напомнить политикам о пострадавших коллегах решила парламентская пресса.

Александр ЕФРЕМОВ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Не уходят от ответственности люди, которые занимались насильственными действиями в отношении журналистов. Поэтому должны быть проведены объективные следственные операции, выяснены все факты, и те люди, которые занимались данным вопросом, должны быть привлечены к уголовной ответственности.

Валентина ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Впрочем, сегодня найти компромисс в вопросе амнистии депутатам так и не удалось - отложили на завтра.

Протестующие по обе стороны баррикад активно обсуждали новости из Рады

За сегодняшними событиями в Верховной раде внимательно следили активисты. По обе стороны баррикад. Люди горячо обсуждали отставку премьера Азарова и законы, за которые заново голосовали депутаты. С протестующими на Майдане и сторонниками власти в Мариинском парке день провели наши корреспонденты.

Полдня активисты Майдана находились в полном неведении. Не знали, что происходит в Верховной Раде, кто и за что голосует. Новость об отставке премьера - услышали от журналистов.

- Здорово. Давно було пора.

ЕВГЕНИЙ, участник акции на Майдане Незалежности: Такі тимчасові перестановки - це шахова дошка. Вони між собою переставляють фігури і все. А фігури ті самі.

- Ця відставка вона нічого не вирішує.

Ближе к обеду появились и другие новости. Экран возле сцены на Майдане ожил. Начали транслировать картинку с Верховной Рады. Люди замерли в ожидании результатов. И вот он - повод для радости - парламент отменяет девять законов, которые здесь иначе как "репрессивными" не называют.

- Сама головна подія, що відмінили закони, які були прийняті 16 січня.

- Треба ці закони не відмінати, а визнати такі, що були прийняті незаконно. і це було би краще, бо автоматом тих кого засудили вони звільняються.

Отмена этих законов снизила напряжение. Но не настолько, чтобы митингующие на Майдане согласились разойтись.

НАТАЛЬЯ, участник акции на Майдане Незалежности: Поки не будуть засуджені люди які били вбивали мирних людей, поки не будуть відпущені усі заручники, які зараз сидять в СІЗО по всій Україні, я думаю до цього часу переговорів ефективних і народ теж не розійдеться.

К тем законам, которые сегодня отменили и тут же приняли заново - об ответственности за оправдание фашизма и осквернение или разрушение памятников - митингующие относятся по-разному.

ВЛАДИМИР, участник акции на Майдане Незалежности: Потрібні закони. Пам'ятники не треба валити, а фашизм треба заборонити, він не повинен бути, як в усьому світі. Самі німці які мали фашизм і вони заборонили, навіть півслова не можна сказати в Німеччині про фашизм, навіть думки не мають.

- Можливо якась певна домовленість була, в зв'язку з тим щоб прийняти критичні, і на що комуністи би пішли. Тому напевне це поки що відсторонили. Хоча моя думка - обов'язково треба було відмінати цей закон.

В Мариинском парке с самого утра стали собираться сторонники власти. Шли организованно, колоннами. За несколько часов возле Верховной рады вырос палаточный городок с полевой кухней.

Александр ЗИНЧЕНКО, участник акции "Майдан Единения": Здесь будет мирное собрание людей, которые своей целью показать, что Украина она единая и что никакого раскола не будет.

Новости из парламента сюда тоже приходили с опозданием. Здесь тоже узнали об отставке Николая Азарова от журналистов.

- Нет, не знали. Только с вашего вот разговора услышали. Наверное - это хорошо, для мира это хорошо.

НИНА, участница акции "Майдан единения": Я думаю, що якщо другий прийде, то лучше не зробиць. Потому, що зараз таке в страні і така економіка, що зразу хто другий прийде, то лучшего не зробиць.

О законах, принятых 16-го января, говорили много. И о тех, которые отменили, и о тех, которые оставили - о запрете пропаганды фашизма и нацизма в Украине.

НАДЕЖДА, участница акции "Майдан единения": Они должны остаться эти законы, потому что фашизм не должен пройти в нашей стране. Сколько уже можно. Посмотрите, что они вытворяют. За это нужно наказывать.

Олег ЗВЯГЕЛЬСКИЙ, участник акции "Майдан единения": Взять тот же памятник Ленину, все придерживаются разных идеологий. Кто то считает, что он прав, кто то считает,

что он не прав, но это все-таки памятник, который стоял там годами. Коммунистическая партия ходила, возлагали цветы. Зачем это было делать? Я считаю, что это варварский поступок.

За день в Мариинском разбили более 30 палаток. Рассчитывают, что завтра людей здесь будет еще больше.

Регіоналів чомусь дуже образили фото побитих журналістів *5 канал, Час новин*

Спонтанну акцію на підтримку постраждалих від рук «Беркута» журналістів – влаштували парламентські кореспонденти. Представники ЗМІ принесли до Верховної Ради фотографії побитих колег та показали їх народним обранцям.

Журналісти наголосили: за час протистоянь на Грушевського травми отримали 42 працівника ЗМІ. Серед них – як українці, так і представники закордонних медіа. Один із постраждалих від рук силовиків – працівник радіо «Свобода» Дмитро Баркар – прокоментував подробиці свого побиття. За його словами, беркутівці завдали йому та іншим журналістам травм цілком свідомо. Водночас, депутати від провладної сили чомусь вирішили, що мета акції зі світлинами побитих – особисті образи, тож після нетривалого спілкування залишили медійників.

Дмитро БАРКАР, журналіст, «Радіо Свобода»: «Я не знаю жодного конфлікту в світі, ані революцій, ані військових дій, де за такий короткий проміжок часу постраждало понад 4 десятки журналістів. Під час побиття на мені була каска з написом "Преса", яку бачили, але яку зняли, оскільки по шолому бити незручно, набагато зручніше по голові».

Журналіст: «Ви відчуваєте відповідальність за те, що бачите на цих фотографіях?»

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, Партія регіонів: «Я не можу говорити про відсутність моєї відповідальності і тому все буду робити, щоб ми врегулювали цю ситуацію мирним шляхом».

Олена БОНДАРЕНКО, народний депутат, Партія регіонів: «Журналисты умирают везде и повсюду, к сожалению, этот счет не закрыт. Если вы сейчас собираетесь прилюдно оскорблять меня, унижать – у меня есть право уйти. Я просто попрошу расчистить мне проход и уйду на свое рабочее место. До свидания! Научитесь общаться с политиками, научитесь! Потому что ваше бытовое хамство уже всем надоело!»

Львівська і Кам'янець-Подільська фракції ПР самоліквідувались

Фракція Партії регіонів саморозпустилась у Кам'янці-Подільському. Про це заявив голова фракції у міській раді, Валерій Слободян. Так само вчинили й у Львівській обласній раді. Депутати пояснили – дії партії не відповідають раніше декларованим програмним планам.

Колишні регіонали пояснюють: бойкот їх бізнесу на рішення розпуститись не вплинув. Обласні обранці кажуть – були думки вийти з фракції вже після побиття студентів, утім сподівались, що Міністра внутрішніх справ відправлять у відставку, будуть покарані беркутівці, виплатять компенсації постраждалим, а Віктор Янукович підпише угоду про асоціацію. Депутати просять пробачення у людей й висловлюють співчуття родинам постраждалих та загиблих, адже вважають, що несуть політичну відповідальність за дії своїх вже экс-колег.

Олег БАЛЯШ, депутат Львівської обласної ради: «Ми вважаємо, що ми політично повинні відповідати за наших колег і тому вибачаємося перед народом. Мені дуже шкода, тому ми не хочемо надалі підтримувати цю, значить, позицію партії. Коли вже починається просто відстрілювання людей, починають привозити до Львова труни – я вважаю, що це вже є крапка для нас».

Позачергове засідання Верховної Ради продовжиться в середу *УТ-1, Підсумки дня*

Переголосувавши частину законів, ухвалених 16-го січня, народні депутати взяли за Закон про амністію. Втім тут бліц-криг не вдався. Нині тривають консультації лідерів фракцій.

Головні розбіжності в тому, що Партія регіонів наполягає на звільненні адмінбудівель. Своєю чергою, опозиція вимагає, щоб усіх ув'язнених відпустили без будь-яких умов. Позачергове засідання Верховної Ради продовжиться в середу. А про сьогоднішнє голосування - далі докладніше.

Рівно о десятій "доленосне" засідання Верховної Ради розпочинається із хвилини мовчання. Депутати вшановують українців, загиблих під час протестів. У сесійній залі присутні колишні Президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма і Віктор Ющенко. Та не проходить і п'яти хвилин, як спікер оголошує перерву. Народні обранці просять ще часу перед голосуванням.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: Оголошую перерву 30 хвилин, так вирішили керівники фракцій.

Тим часом, у сесійних коридорах - бурхливе обговорення останньої новини. Микола Азаров подає у відставку.

Ганна ГЕРМАН, народний депутат України, фракція Партії регіонів: Я думаю, що сьогоднішнє нічне його рішення було продиктовано інтересами держави, намаганням знайти компроміс і недопущення навіть взагалі розмови про якісь надзвичайні стани. Керівники уряду були настільки мудрі, що прислухалися голосу народу. І поступилися цьому голосу народу. Я думаю, що це правильно і відповідально.

Після годинної перерви, депутати повертаються до сесійної зали. Під бурхливі оплески переважною більшістю 9 скандальних законів скасовують. Не голосують лише комуністи.

Петро СИМОНЕНКО, лідер комуністичної партії України: Ми взяли з законів, які реально діють в Європі, переклали на українську мову їхні положення європейські, і запропонували в українське законодавство. Так що ж ми тоді робимо?

Відтепер нелегітимні закони про кримінальну відповідальність за наклеп, "екстремістську" діяльність та збирання інформації про правоохоронців і суддів. Про зняття недоторканності з депутатів та заочне кримінальне провадження. Закон, який посилює відповідальність футбольних уболівальників, а також за пересування колонами у понад 5 машин.

Петро ПОРОШЕНКО, народний депутат України, позафракційний: Закони, які були скасовані, це закони, які штовхали нас на шлях обмеження засобів масової інформації, це порушення прав громадян, які надають. Безпідставну базу для затримання громадян під час мирних акцій протесту, і ці закони скасовані.

Чинними залишаються 4 закони - про безкоштовну юридичну допомогу, безмитне ввезення газу, відповідальність за руйнування пам'яток та заперечення злочинів фашизму. На розгляді залишаються два найскладніші питання - амністія учасників мітингів та повернення до Конституції 2004-го. Та вони до голосування так і не дійшли. Партія регіонів наполягає на звільненні адмінбудівель упродовж 15-ти діб. Своєю чергою, опозиція вимагає, щоб усіх ув'язнених відпустили без жодних умов

Олександр ЄФРЕМОВ, народний депутат України, голова фракції Партії регіонів: Задача непростая, тех людей, которые невинные, их нужно оправдать и отпустить по амнистии, те, которые совершили серьезные преступления и пошли на убийства, по ним необходимо провести следственную работу, выявить нарушителей и привлечь к ответственности.

Після тригодинної перерви, спікер та голови фракцій вирішують взяти більше часу на переговори. Засідання переносять на середу.

Комендант Майдану Андрій Парубій заявив про відмову почати звільнення адміністративних будівель у центрі столиці

У той же час комендант Майдану Андрій Парубій заявив про фактичну відмову почати звільнення адміністративних будівель у центрі столиці. За його словами, протестувальники залишать об'єкти лише після того, як на поступки піде влада.

Жозе Мануель Баррозу привітав скасування "законів 16 січня"

Слідом за багатьма європейськими лідерами, новини з Києва прокоментував Голова Єврокомісії.

Після саміту Росія-ЄС Жозе Мануель Баррозу привітав скасування "законів 16 січня". Він переконаний, що це має сприяти подальшому діалогу між різними політичними силами в Україні. Раніше таку думку висловили міністри закордонних справ кількох держав ЄС. Головний німецький дипломат також додав, що потужним сигналом для української опозиції з боку влади може стати відставка прем'єра.

Жозе Мануель БАРРОЗУ, президент Єврокомісії:

- Переконаний, що в інтересах і Росії, і Євросоюзу сприяти стабілізації ситуації в Україні, посиленню верховенства права. У цьому контексті я хочу відзначити рішення Верховної Ради переглянути закони 16-го січня, які обмежують права людини. Це, а також ухвалення Закону про амністію, може суттєво посприяти врегулюванню ситуації в Україні.

Гості у студії: народні депутати Сергій Гриневецький, В'ячеслав Кириленко, Віктор Чумак, Володимир Бондаренко, Ігор Швайка, Павло Розенко, Володимир Литвин

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Інна Кузнецова: У Верховній Раді вирішується, якою може бути подальша ситуація в Україні і чи зможуть політики з обох боків врегулювати політичну кризу, яка призвела до того, що люди вийшли на вулиці.

Зранку сесія парламенту розпочалася з того, що тільки зібралися депутати, відразу ж лідери фракцій пішли радитися. Опісля такі народні депутати скасували більшість законів, які були ухвалені 16 січня. Голосування було без обговорення.

Пане Гриневецький, що дає це голосування для подальшої роботи Верховної Ради, того, що відбувається в країні?

Сергій Гриневецький: Щоб дійти консенсусу, треба йти на компроміси. Це теорія консенсусу і правила компромісу. Ці кроки, які сьогодні на узгоджувальній раді у присутності трьох президентів як стабілізуючого фактору були, дали позитивний результат. Скасовані 9 законів. У 4 закони внесені зміни.

Так, по одних законах не голосували комуністи, по інших – представники фракції «Свобода». Але майже всі закони були проголосовані конституційною більшістю, у 300 і більше голосів. Це перший крок для того, щоб зняти політичну напругу і вийти на діалог конструктивний для того, щоб продовжити той пакет, який був напрацьований за участі керівників фракцій опозиційних, президентських і президентської команди.

Мова йде про те, що зараз будуть відпрацьовуватися законопроекти, пов'язані з амністією. Сподіваюсь, що тут також знайдемо спільну мову. Я жартую, що гірше наших законів є тільки практика їх застосування. Треба виписати закони так, щоб вони були, по-перше, зрозумілі суспільству, по-друге, не виникало питань у суддів, не виникало питань в органів прокуратури, в адвокатів для того, щоб можна було чітко приймати рішення, щоб ми не виходили за межі Конституції і Кримінального кодексу.

Домовилися про створення ТСК про внесення змін до Конституції. Я вважаю це великою перемогою парламенту, бо, відповідно до діючої Конституції, саме через парламент треба вирішувати питання. Хоча президент теж має таку ініціативу. Але в президента є Конституційна асамблея, яка має напрацювання. Я думаю, що і ТСК Верховної Ради, і Конституційна асамблея (голова асамблеї присутній у переговорному процесі) – ми можемо вийти на конструктив.

Цей пакет буде поштовхом для того, щоб увійти в роботу парламенту, в цивілізоване, спокійне русло і починати вже 4 лютого розглядати питання по суті. Стрімкого нічого не буде. Буде тільки персональний склад комісії. Я вважаю, що це доволі серйозна справа, бо тут

повинні бути фахівці, люди досвідчені, які мають досвід роботи і на державних посадах, і в парламенті.

– А чи будуть суперечки стосовно закону про амністію?

Сергій Гринецький: Принципова домовленість є на рівні переговорних груп з боку президента і з боку лідерів трьох фракцій опозиції.

– Пане Кириленко, чи Ви задоволені результатами цього засідання?

В'ячеслав Кириленко: Скасовані неконституційні закони. І це добрий крок для того, щоб розпочати розв'язувати політичну кризу. Але попереду дуже тяжкий закон про амністію, оскільки він, на думку регіоналів, має в собі містити умови, які значною мірою для Майдану є важкоприйнятні.

Ми вважаємо, що амністія тих людей, які ув'язнені, по законах, які щойно скасовані Верховною Радою, має бути безумовною. Принаймні я стою на такій точці зору. А все решта, тобто майбутнє Майдану і таке інше, – це політичні питання, які потребують окремих, спеціальних переговорів.

Крім того, ми, звичайно, мусимо розпочати рух у напрямку змін до Конституції, щоб не було у жодного президента більше диктаторських повноважень.

– Про які саме умови йдеться?

В'ячеслав Кириленко: Вони вимагають звільнити Майдан і припинити протести. А це можливо тільки, коли люди зрозуміють, що в країні змінюється політичний курс. Скасування і так незаконно прийнятих законів у парламенті – це ще не є зміна політичного курсу. А політичний курс – це уряд, президент, дострокові вибори чи зменшення повноважень. Маса інших рецептів, що можуть бути. Але поки що регіонали не демонструють такої остаточної позиції.

– Опозицію влаштувало б просте зменшення повноважень президента без дострокових виборів?

В'ячеслав Кириленко: Це не обговорювалося остаточно. Але найкраще, щоб це питання йшло у парі – зміна Конституції і обмеження повноважень президента, приведення його до європейського типу повноважень, вирішення питання про дострокові вибори.

Друге питання є вирішуваним. До строкових виборів лишилося не так багато. Вважаймо, рік. Тому президент має всі підстави для того, щоб погодитися на цю вимогу не опозиції, а людей, яких уже мільйони по всій країні. І люди якраз б'ються за те, щоб змінився курс країни, значить, змінилася влада.

– Пане Кириленко, а наскільки реально, що ТСК щодо Конституції запрацює?

В'ячеслав Кириленко: Вона мусить запрацювати. Бодай якісь рішення з цього приводу мають бути прийняті. Як активно? Зрозуміло, що владі активна робота такої групи вкрай невігідна. Але, думаю, є багато депутатів, навіть у середовищі Партії регіонів, які розуміють, що не буде добра ні бізнесу їхньому, ні свободам їхнім, ні пересуванням їхнім, у тому числі і закордоном, ні всьому тому, до чого вони звикли, якщо і надалі президент, та ще й такий, як зараз, буде мати ось ці необмежені диктаторські повноваження.

Тому ми сподіваємося на прозоріння зсередини таке, яке частково, яке вже має місце, принаймні групи, які не згодні з диктаторською лінією, вже виразно проглядаються у партії влади.

– А чи розглядалися питання протистояння на місцевому рівні? Адже в дуже багатьох регіонах відбуваються масові протести, фактично в усіх регіонах відбуваються ті чи інші заворушення.

В'ячеслав Кириленко: Це питання розглядалося, але в сенсі закону про амністію. У тому числі і в областях влада вимагає припинити здійснення народної самоорганізації, тобто народовладдя, звільнити приміщення обласних рад і обласних адміністрацій, тоді набуде чинності закон про амністію, який може бути прийнятий. Бо в областях б'ють людей палицями і садять. Я тільки вчора з Черкас повернувся – садять усіх, кого на вулицях бачать, на їхню думку, хто протестуючі.

Тому не може бути простого заплющування очей на ситуацію в тих 10 областях, де народ взяв владу у свої руки. Це означає, що в цих 10 областях політика влади не має підтримки. І це означає, що треба враховувати при врегулюванні весь комплекс питань, які пов'язані з політичною кризою. Простіше кажучи, там влада і надалі має бути народна. Народні ради можуть погодитися повернутися в нормальне річище, працювати в обласних радах і так далі, але і виконавча влада повинна належати вже людям. І це президент повинен зрозуміти.

– Пане Чумак, як Ви розцінюєте скасування законів?

Віктор Чумак: Скасування цих законів дає надію. До сих пір у мене в голові крутилася фраза Станіславського «Не вірю!». Це дає шанс, що ми можемо мати конструктивний діалог у майбутньому.

Ще є закон про непокарання осіб, які брали участь у масових протестах. Ви ж знаєте, скільки людей перебуває під арештом, затриманими, на майно людей накладені арешти і так далі. Про це треба зараз говорити і йти покровоко. І не треба говорити слово «амністія». Амністія застосовується до осіб, які засуджені за кримінальний злочин. Ми говоримо про незастосування покарання у будь-якій формі до осіб, які брали участь у мирних протестах.

Щодо Конституції – це питання дискусійне поки що. Буде час – будемо працювати. День, ніч – скільки потрібно.

– Під час цих мирних протестів дуже багато людей потерпіло. Чи йдеться про те, щоб були амністовані чи не були покарані представники силових структур?

Віктор Чумак: Це питання переговорів. Я розумію всіх, що треба їх покарати. Я стою на тій же позиції. Ми ведемо переговори.

Мені перешкоджали у депутатській діяльності, вам перешкоджали у журналістській діяльності, людям перешкоджали у діяльності жити нормально. У якихось точках треба вийти на нульовий варіант. Деякі точки повинні залишатися осторонь. Де є грубі злочини, де є знущання, де є тортури, – треба наполягати на застосуванні покарань.

– Пане Бондаренко, як фракція «Батьківщина» оцінює те, що відбулося у парламенті?

Володимир Бондаренко: Це фактично скасування спроби державного перевороту, який здійснювався руками частини законодавчого органу. Сьогодні парламент частково повернув притаманну собі функцію – бути єдиним законодавчим органом. Це повинне піти з нашого життя. Ми вже далі трошки були від цих позицій, які сьогодні сповідаються у нашій сусідній державі. Але це ще нічого не означає.

Яка буде реалізація? І чи будуть покарані ті, хто стріляв, вибивав свідомо снайперами очі молодих хлопців, хто стріляв на смерть молодих людей на Майдані? Тому щось більше говорять про якісь захоплення, а про причини того, що народ вийшов на вулиці, стараються не говорити. Треба сьогодні ухвалити питання про повну амністію. І не можуть бути амністованими одним законом ті, хто вбивали, і ті, хто вбиті!

У касці треба ходити. Бо нагнали у місто стільки бандитів, стільки приїжджих сюди, які ходять з бітами і «розбираються», і їх супроводжує міліція. Я практично щодня буваю на одному або двох судових процесах. Я бачу, як швидко ця вірнопідданська судова система перелаштувалася. Вони пакують усіх за одними стандартними звинуваченнями. Там треба дивитися, що ми маємо за судову систему, яка несправедлива.

Коли мені показують американські, німецькі закони, які в деяких позиціях навіть грубіші, ніж у нас, так я кажу: там є судова система, там є можливість захиститися, у нас такого ж немає. На одному з останніх засідань в Оболонському суді я дав поручительство за молодого чоловіка, що я гарантую, що він нікуди не втече, щоб було розслідування, а він перебував би удома, бо сильно побитий. Суддя не прийняла поручительства. Це взагалі абсолютно абсурд! Просто вказівка. Голе звинувачення від когось з «беркутівців», ще якісь дільничні підписані. Будь-якої доказової бази немає. Вилучення доказів не відбувалося, просто всім стандартно записали: біта, каска і так далі. Не було цього в цих людей. Я гарантію даю!

Сьогодні ми маємо якийсь перший невеличкий крок. Якщо хтось вважає, що цим можна заспокоїти людей, то це далеко не так.

Є такий анекдот. Два куми зустрілися, трішки випили і один каже: куме, давайте на 100 доларів заспоримо, що я з'їм 100 грамів того, що є у туалеті. Той каже: давай за 100 доларів. Той з'їв. А потім другий каже: шкода мені тих 100 доларів, давай я з'їм, а ти мені вернеш? Давай. І той з'їв. А потім сидять і думають: знаєш, ми наїлися цього лайна дарма – ти нічого не заробив і я.

Так от, прийняття цих законів, купа трупів за ними і скасування – це не 1:1 чи 0:0, а це жадливий варіант встановлення диктатури, який трошки в цій частині відкотився.

– Сьогодні не було мови абсолютно стосовно звільнення Юлії Тимошенко. Це питання залишається поза кадром?

Володимир Бондаренко: Його (звільнення Тимошенко – ред.) безперервно намагаються в пакеті розмов у Януковича поставити, а він відкидає це відразу і без будь-яких можливостей взагалі розглянути. Це питання може бути вирішене зі зміною цієї влади.

А Конституція була абсолютно неправовим методом через КСУ ухвалена. Тому знову ж таки є декілька шляхів: писати нову, скасувати рішення КСУ, що може зробити тільки КСУ. І вони вільно конвертовані. Вони і так, і так можуть. Вони можуть три терміни визнати або один. Це найпряміше. Сьогодні втягнутися у вироблення якихось змін до Конституції – конституційний процес потребує двох сесій. На позачерговій сесії не можна нічого внести. Тільки на черговій сесії можна внести у 226 голосів.

Сьогодні це питання потрібно розв'язувати простішим шляхом. Або парламент ухвалює рішення, яке визнається нікчемним, той акт КСУ, зобов'язує його скасувати, або скасувати сам КСУ, зробити його палатою ВСУ. Та диктатура, яка сьогодні створилася, виключно на конституційній основі незаконно ухвалений в Україні.

– Пане Швайка, ваша фракція, до речі, не голосувала за один із законів. Чому?

Ігор Швайка: У цих законах криється відсутність нормотворчої дисципліни. Що я маю на увазі? Що таке пропаганда неонацизму, неофашизму і всього іншого? Це може бути будь-який червоно-чорний прапор, яких зараз повно на Майдані, це може бути будь-який виступ на підтримку УПА або навіть будь-яке дослідження, про яке оголошено публічно. Це я назвав би «складнощі перекладу».

Якщо дослівно перекласти з певним тенденційним поглядом ті речі, які містяться в резолюціях ООН, то виходить якраз сфальшована картина. Виходить, така сфальшована картина закладена в основу документів. Номінально ті самі слова закріплені в одній з резолюцій ООН. Але вкладаючись на місцевий ґрунт, перетворюються у зовсім інший продукт. Фактично без визначення дефініцій.

Перша стаття кожного фундаментального закону повинна починатися з глосарія. Якщо є термін «неонацизм», то він повинен бути чітко визначений і не підлягати розширеному тлумаченню. Першими, до речі, хто аплодував цим законам, були Колесніченко, Шуфрич і Царьов. Поборники всього «антифашистського».

На сьогодні ми реалізували одну з вимог ескалації конфлікту, який був спровокований законами 16 січня. Вона почала зменшуватися. Всі ті «яструби» Партії регіонів, які казали, що ці закони є вкрай необхідними, навіть такими, що із запізненням ухвалені, і вони дадуть суспільство поставити в нормальні, правові межі, самі голосували за скасування цих законів.

– Якщо група зі внесення змін до Конституції таки почне працювати, коли вона зможе напрацювати щонайменші зміни? Є ж Конституційна асамблея, яка багато вже напрацювала. Наскільки це буде йти урозріз?

Ігор Швайка: Це не буде йти урозріз. Оскільки ТСК – це є орган, передбачений регламентом роботи Верховної Ради, це є комісія, яка створюється для опрацювання закону або низки законів, що повинні пройти окремо визначену процедуру, інакше, ніж яка передбачена для звичайних законів.

Якою я особисто бачив би її роботу? Вона повинна увібрати (це достатньо швидко зробити) все те, що було ухвалене раніше, врахувати проблеми, які були в 2004 році з ухваленням закону у другій редакції, який не був ухвалений в першій, на який не було висновку КСУ, і виправити помилки для того, щоб узагальнити позицію, вийти на якийсь нормальний результат. Для цього повинне бути концептуальне розуміння, якою повинна бути ця Конституція. Це і судовострій, це і статус прокуратури, це і окремі питання щодо діяльності органів виконавчої влади і їхньої координації роботи. Не можна просто поміняти Конституцію, бо з неї випливають окремі галузі для врегулювання. Дуже швидко, за день, це питання врегулювати неможливо.

Двомісячні акції протесту призвели до того, чого навряд чи хтось очікував. Коли президент каже, що помилився у тому, що замкнув на собі всю повноту влади, отже, всю персональну відповідальність несе в нас особисто президент. Два місяці тому про це важко було говорити. У нас президент уже бачив себе новітнім диктатором російського, білоруського стибу, ні з ким не радився, окрім своїх «придворних» радників, політологів, астрологів. На сьогоднішній день опозиція веде повноцінний діалог з президентом. Це є досягнення.

Відламувати частини фракцій, колоти фракції, перекуповувати фракції – це є ситуативна частина, яка не буде ніколи дієздатною.

– Пане Розенко, чи буде опозиція брати участь у формуванні нового уряду?

Павло Розенко: Відповідь на це запитання лежить не тільки у питанні відставки уряду. Доля майбутньої участі опозиції чи неучасті опозиції в уряді залежить від всього переговорного процесу, від того, як Україна вийде з цієї кризи. Вихід України з кризи полягає не лише у відставці уряду, але в питаннях докорінної зміни системи влади в Україні, в конституційних змінах, у ментальних змінах. Ми сьогодні говоримо про політичну відповідальність уряду.

– Народні депутати, з якими ми вже розмовляли, розходяться у думках щодо того, щоб законопроект про амністію називався саме так. Мовляв, мова йде не про амністію, а про те, щоб не були покарані люди, які брали участь у мирних заходах.

Павло Розенко: Ми можемо дуже багато змагатися в якихось юридичних нюансах або в юридичній дефініціях. Зараз не час змагатися в юридичних тонкощах. Ми повинні досягнути результату. І цей результат сьогодні в наших руках, нардепів України. Щоб цей результат було досягнуто. Звільнити людей – це головне сьогодні для нас.

– Ми почули вигуки «Ганьба!»... Це преса вигукувала, очікуючи на народного депутата Вадима Колесніченка.

Павло Розенко: Незважаючи на більш-менш монолітну позицію Партії регіонів, все рівно є група осіб, «політичних яструбів», які вважають, що на жодні поступки для опозиції не можна було йти. Є група, очевидно, людей, які вважають, що всі закони, які були проголосовані 16 січня щодо фактично встановлення диктатури, тоталітаризму в Україні, дуже потрібні для громадян України і відповідають якимось європейським нормам. Хоча ніхто нічого конкретно засвідчити не може. Є група людей у Партії регіонів, які продовжують наполягати на силовому розв'язанні кризи.

– Пане Литвин, як Ви вважаєте, працюватиме ТСК щодо Конституції? І ще. Питання про форму правління на більш далеку перспективу, так?

Володимир Литвин: Одні кажуть, що треба вирішити цю проблему сьогодні, але я думаю, що це принесе ще більше сум'яття і невизначеність. Треба просто прийняти і задекларувати рішення, і, можливо, зафіксувати зобов'язання, можливо, навіть мають підписатися під цим усі лідери фракцій і позафракційні, якщо бажають, про те, який це має бути алгоритм дій, коли буде кінцеве рішення прийняте, і в чому це рішення має полягати. Або Верховна Рада має затвердити концепцію, чітко кінцеву дату поставити, а спеціальна комісія, яка буде мати права головного комітету, має на ці «кістки» наростити «м'ясо» і якомога швидше внести відповідний документ. Але це має бути публічне зобов'язання, яке передбачало б взаємну відповідальність.

– А якою буде доля закону про амністію, на Вашу думку?

Володимир Литвин: Я думаю, що треба підібрати інше слово. Бо якщо вести мову про амністію, то це означає, що держава через закон проголосувала гуманність. Але ці люди, тим не менше, несуть відповідальність. Знайти інше формулювання. Але ми говоримо про те, що треба звільнити людей і зняти з них будь-які обвинувачення, щоб потім вони не писали в анкеті, що засуджений і амністований.

За великим рахунком, хай це буде не патетика – вирішується доля країни у сесійній залі. Або ми зрушимо у напрямку компромісу, у напрямку діалогу, у напрямку заспокоєння країни, або почне діяти закон сили. Він зараз уже і так діє.

Я не ділю зараз сторони. За те, що відбувається в країні, всі відповідальні. Одні більше, другі менше. Україна ж то одна. Ми повинні, окрім усього іншого, закликати всіх до здорового глузду, щоб не розчленували країну. Тоді нам уже країн вистачить для всіх, щоб стати президентами.